

Mieke Vandenbroucke (Taalkunde) stelde een FWO-project naar 'doeltreffende informatie-uitwisseling en zorggerichtheid in telefonische Covid-19 contactopsporing' voor. Het betreft een samenwerking tussen UAntwerpen, UGent en het Agentschap Zorg en Gezondheid. Aanleiding is de vaststelling dat de contactopsporing via call centers niet optimaal verloopt; zo staan mensen weigerachtig om hun contacten door te geven en is er weinig ruimte voor interactie (bv. omdat een vast script van het IT systeem wordt gevolgd). Het project wil een meer zorggerichte interactionele dynamiek bevorderen. De bedoeling is om een trainingsmodule te ontwikkelen om pragmatisch bewustzijn en communicatieve strategieën bij contactopspoorders te trainen. Daarnaast worden best practices bevraagd in de lokale contactopsporing via de eerstelijnszorg en aanbevelingen voor praktijk en training ontwikkeld.

Bonnie Geerinck (Taalkunde) stelde een project voor over meer inclusieve crisiscommunicatie. De huidige overheidscommunicatie over Covid-19 bereikt niet alle doelgroepen, zoals personen die linguïstische of sensorische barrières ervaren. Voorbeelden zijn het toegankelijk maken van persconferenties voor slechthorenden of laaggeletterden of het toegankelijk maken van video's voor slechtzienden of voor wie geen Nederlands begrijpt. Doel van het project is een strategie voor een meer inclusieve Covid-19 crisiscommunicatie te ontwikkelen die meer rekening houdt met de (meer)talige en socio-culturele diversiteit en graad van geletterdheid van de bevolking. De strategie zal worden vertaald in aanbevelingen en richtlijnen.

Steven Gillis (Taalkunde) stelde zijn onderzoek naar taalverwerving door kinderen voor. Hij focust vooral op de periode vanaf de geboorte tot 3 jaar. Zo onderzocht hij taalverwerving door dove kinderen of kinderen met een cochleair implantaat. Daarnaast zocht hij een antwoord op de vraag of taalverwerving anders verloopt naargelang de sociaaleconomische status (SES) van gezinnen en hoe de talige omgeving van lage SES kinderen eruit ziet (in vergelijking met kinderen uit midden en hoge SES gezinnen). Hij stelde vast dat bij kinderen uit lagere SES-groepen de taalverwerving pas later start en dat hun woordenschat ook kleiner is. Hun talige omgeving is armer (er wordt bv. minder gereageerd op het kind als het iets zegt). De alarmbellen gaan echter pas af in bij de overgang van het kleuteronderwijs naar het lager onderwijs. Er zou veel vroeger aandacht voor dit gegeven moeten zijn, bijvoorbeeld in interventieprogramma's van Kind en Gezin. Lees een blogbericht over deze studie via <https://blog.uantwerpen.be/armoede-sociale-uitsluiting/taalachterstand-van-sommige-kleuters-begint-al-in-het-eerste-levensjaar/>

Bert De Munck (Geschiedenis) vertelde meer over het project "solidariteit en religie in een moderniserende en post-seculiere context". Aanleiding is het feit dat herverdeling via de traditionele welvaartsstaat onder druk komt, o.a. door de groeiende culturele diversiteit en globale maatschappelijke uitdagingen. Vastgesteld wordt dat er heel wat nieuwe solidaire initiatieven ontstaan, vaak vanuit groepen met migratieachtergrond, religieus geïnspireerd en in een stedelijke context. De doelstelling is om te onderzoeken of en hoe religieuze motivaties kunnen zorgen voor meer globale en/of in netwerken ingebedde vormen van solidariteit; en hoe dit zich verhoudt tot seculiere waarden (zoals basisrechten en universele gelijkheid).

Vanessa Joosen (Letterkunde) gaf inzicht in het voorkomen van het thema 'armoede' in jeugdliteratuur. Vaak wordt armoede in literatuur 'gebruikt' als plot dat het verhaal op gang trekt; om emoties op te wekken; vaak gaat het om een verhaal van 'rags to richness'; of nodigt het uit tot reflectie op de realiteit. In het Centraal Bestand Kinderboeken staan al veel kinderboeken over armoede (670 treffers). Er zijn ook steeds meer informatieve kinderboeken over armoede. De boeken hebben vaak een sterk geloof in hoop en agency (de kracht van het individu), maar dit kan ook problematisch zijn. Jeugdliteratuur vertrekt meestal vanuit een didactische component en een

recreatieve/esthetische component. Er is meer nood aan verder onderzoek naar armoede in jeugdliteratuur.

Katrien Schaubroeck (Wijsbegeerte) wil samen met Kristien Hens de coronapandemie aangrijpen om na te denken over sociale verandering en hoe wetenschap al dan niet daartoe kan bijdragen. De pandemie laat zien dat we verbonden zijn en roept op tot solidariteit. Uit onderzoek blijkt dat de pandemie geen gelijkmaker is (bv. meer doden bij mensen met onderliggende kwalen, die meer bij mensen in armoede voorkomen). De vraag is: hoe kunnen wetenschap en politiek inclusiever gemaakt worden? We verliezen immers bepaalde standpunten uit het oog: elke kennis wordt verworven vanuit een bepaald standpunt, dus de wetenschap moet zoveel mogelijk standpunten verwerven. Zo kan de overheid maatregelen nemen die meer gedragen zijn door een ruimer deel van de bevolking.